

medelst man af solens läge på himmelen kan veta, hvad tid det är på dagen.

SOLUTION, - - tshón, f. 3. (kem.) Lösning.

SOLVIFVA, f. 1. Örten *Ranunculus bulbosus*, med gula blommor.

SOLVISARE, m. 5. Pelare, pyramid eller stift, hvars skugga tjenar till afmätning af dagens timmar. *Egyptens pyramider anses hafva varit beagnade till s.*

SÖLVÄRME, m. sing. Värme, som härleder sig ifrån solen.

SOLYMMEL, m. 2. pl. — *lymlar*. (pop.) Se *Lymmel*.

SOLÅR, söl-år, n. 3. Tidrymden ifrån en vårdagsjämning till den andra, eller ifrån det ena vintersolståndet till det andra.

SOM, så mm, pron. rel. oböjl. I. Brukas i st. f. *Hvilken, Hvilket, Hvilka*, i nominativ och ackusativ. *Den, s. älskar Gud, älskar och sin nästa. Brefvet, s. afsändes. En man, s. ni känner. Brefvet, s. jag fick. Alla, s. känna honom. De penningar, s. han fått låna. Är du tokig, s. så gör? Ack hvilken usting, s. så betett sig! Hvem s. helst, hvem det vara må. — Som kan äfv. brukas i dativ i st. f. åt hvilken, åt hvilka, t. ex.: Det var åt honom, s. denna förrättning uppdrogs. Alla, s. han gifvit på hand. — Stundom följes Som af en preposition, hvilken då sättes sist i meningen, t. ex.: Den sak, s. man stridde för. De städer, s. vi foro genom.*

SOM, så mm, adv. II. Betecknar: 1) Förhöjning, stegring i betydelsen. *S. oftast, ganska ofta. När nöden är s. störst, allra störst. — 2) Sätt, vis. På det sätt, efter hvad, huru, m. m. S. han lefvat, så dog han. Han har blifvit slagen, s. han säger. Gör, s. du vill. — 3) Syftning på ett föregående. *Den tid, s. du varit borta, under hvilken du &c. Så ofta, så snart, så litet, s. möjligt. Så mycket, s. han kan. Så sant s. ell. blott Så sant, se Sant, 2. En karl s. jag, sådan som jag.**

SOM, så mm, konj. III. Betyder: 1) Förening, sammanbindning. *Jag s. du. Unga s. gamla. I det goda, så väl s. i det onda. S. ock, äfvensom. — Syn. Och. — 2) Orsak. S. jag intet har, kan jag intet förlora. — Syn. Se Emedan. — 3) Jemförelse. *Han stod fast s. en klippa. Klädd s. Turk. Gjord s. snusdosa. Skön s. en engel. Lika god s. skön. Han betar sig s. en furste, likasom han vore en furste; äfv. på det sätt en furste bör. Handverk s. handverk, det ena handverket är lika så godt som det andra. — Syn. Såsom, Likasom. — 4) Förklaring, inskränkning, närmare bestämning. *Han var, s. embetsman, ett mönster. Jag råder er s. vän. Om jag vore s. han, i hans ställning. S. i måndags, förliden måndag. — Syn. I egenkap af, Såsom. — 5) Såsom om, liksom. *Det ser ut, s. det skulle bli regn. Han svär, s. han vore galen. — 6) I det samma, i det. S. han skulle gå ut, fick han slag. Man säger äfv. Rätt s. ell. Just s., t. ex.: Rätt s. han sade det, föll han. Just s. hon skulle stiga i vagnen, kom bud.****

SOMATOLOGI, somatälåjif, f. 3. (från grek.) Låran om människokroppens delar och krafter.

SOMLIGE, **SOMLIGA**, pron. pl. indef. Några, en del (af ett antal). *S. äro stora, s. ell. andra små. S. dagar.*

SOMLIGSTÄDES, adv. På somliga orter, ställen; här och der.

SOMMAR, så mmarr, m. 2. pl. — *somrar*. Den del af de fyra årstiderna, som är emellan våren och hösten, ifrån sommarsolståndet den 21 Juni till höstdagjemningen den 21 September. *Om s-en. I s., nästkommande sommar; äfv. nu i denna sommar. I somras, förliden sommar. Se äfv. Fluga. — Ss. S-afstn, -aktig, -arbete, -bete, -dag, -hetta, -lik, -luft, -morgon, -natt, -qväll, -regn, -tid, -väder, värme.*

SOMMARBLOMMA, f. 1. Blomma, som slår ut under sommaren.

SOMMARBONING, f. 2. Boning, som begagnas endast om sommaren.

SOMMARBYXOR, f. 1. pl. Tunnare byxor, som begagnas sommartiden.

SOMMARFLÄCK, m. 2. Se *Fräkn*.

SOMMARFRUKT, m. 3. Frukt, som mognar sommartiden.

SOMMARFÄGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. Se *Fjäril*.

SOMMARHATT, m. 2. Tunn, lättare hatt, som begagnas sommartiden.

SOMMARHVETE, n. sing. Se *Vårhvet*.

SOMMARHYLL, m. sing. En art Fläder med rödletta blommor. *Sambucus ebulus*.

SOMMARKAPPA, f. 1. Tunn och lätt kappa, som nyttjas sommartiden.

SOMMARKLÄDD, a. 2. Klädd i sommarkläder.

SOMMARKLÄDER, 3. pl. Tunna, lätta kläder, som brukas sommartiden. — I samma mening säges äfven *Sommarkläddning, Sommarklädset*.

SOMMARMÅNAD, m. 3. Hvarje af sommarens tre månader.

SOMMARMÖSSA, f. 1. Tunn, lättare mössa, som nyttjas sommartiden.

SOMMARNÖJE, n. 4. 1) Sådant slags nöje, sommaren har att bjuda på. — 2) Ställe på landet, der man för sitt nöje tillbringar sommartiden.

SOMMARPÄRON, n. 3. Päron, som mognar under sommaren. Säges till skilnad ifrån Höstpäron.

SOMMARREGN, n. 3. Blidt, mildt regn, sådant som faller sommartiden.

SOMMARRO, f. sing. Se *Sommarnöje*.

SOMMARRÅG, m. 2. Se *Värråg*.

SOMMARSOLSTÅND, n. 3. Det solstånd, som inträffar den 21 Juni.

SOMMARSOLSTÅNDSPUNKT, m. 3. Den punkt på ekliptikan, 23½ grader norr om equatorn, der solen synes vända om till equatorn.

SOMMARSÄD, m. sing. Se *Vårsäd*.

SOMMARTYG, n. 3. Tunt, lätt tyg, som nyttjas till sommarkläder.

SOMMARULL, f. sing. Ull, som faller efter blott en gång årligen klippta får.

SOMMARVARM, a. 2. Som har den under sommartiden vanliga temperatur.

SOMMARVÄXT, f. 3. Ettårig växt.

SOMNA, v. n. 1. 1) Falla i sömn. *S. af, 'n, se Afsomna, Insomna. S. från, somna midt under det man förehar något, t. ex.: S. från arbetet. S. från ljuset, utan att hafva släckt ljuset. — Syn. Afsomna, Insomna, Afslumra, Inslumra. — 2) Domna. *Foten har s-t. — 3) (fig.) Nedsjunka i fullkomlig överksamhet, liknöjdhet, sorglöshet. — Somnande, n. 4.**

SOMNAMBUL, sammnammyb'1, c. 5. (från lat.) Sömngångare, — erska.